

November 2009

Öppet brev till alla Sveriges kommuner

för vidare befordran till alla kommunstyrelsens och kommunfullmäktiges ledamöter

Nu pågår utbyggnaden av det supersnabba trådlösa bredbandet 4G/LTE. Samtidigt fortsätter uppgradering och utbyggnad av redan existerande trådlösa kommunikationssystem – bredband, telefoni, WLAN m. m. Den explosionsartade ökningen av strålningsintensiteten i vår livsmiljö fortsätter alltså, trots att det inte gjorts några egentliga miljökonsekvensbeskrivningar.

Häromveckan kunde man läsa i ledaren i en av världens främsta dagstidningar, Le Monde, att telekomindustrin hittills haft full frihet att öka den strålning medborgarna exponeras för dygnet runt. Ledarskribenten påpekade att det nu är dags att vända på steken och börja minska strålningen. Detta skrevs i ljuset av en ny statlig fransk expertutredning, vars chef, Martin Guespéreau, konstaterat att om man vill vara framsynt ska strålningen från mobiler och basstationer minskas överallt där det är möjligt.

Paris miljöborgarråd Denis Baupin kräver att gränsvärdet för allmänhetens exponering ska sänkas till 1mW/m². (Det svenska gränsvärdet är 10.000 gånger högre.)

Franska miljöorganisationer betraktar denna rapport som en viktig brytpunkt, eftersom osäkerheten om hälsoriskerna för första gången öppet redovisats. Politikerna har därför ett viktigt underlag för att kräva att försiktighetsprincipen tillämpas fullt ut.

Över 150 franska kommuner har anmält att de vill ha sänkta gränsvärden!

Flera svenska kommuner har försökt tillämpa försiktighetsprincipen genom att neka bygglov till mobilbasstationer nära skolor och daghem, freda lågstrålande områden från ytterligare belastning m. m. De har oftast blivit överkörda därför att länsrätter och miljödomstolar hänvisar till Strålsäkerhetsmyndighetens uttalanden.

Dessa baserar sig på rekommendationer från en liten klick experter som sitter i SSM:s vetenskapliga råd, ICNIRP, SCENHIR och WHO:s expertgrupp. Samma personer sitter i alla dessa expertgrupper och utvärderar sina egna forskningsrapporter. Många av dessa forskare har starka ekonomiska bindningar till telekomindustrin eller/och är jäviga genom att ha varit med om att ta fram de så kallade gränsvärden som ska utvärderas.

Under senare år har en allt större grupp internationellt framstående forskare, cancerspecialister, neurokirurger och folkhälsoexperter varnat för den trådlösa kommunikationens hälsokonsekvenser. I många av de länder som inte har en egen dominerande telekomindustri förs det en intensiv debatt.

I Sverige är det skrämmande tyst.

Strömmen av varningar blir allt stridare.

Några axplock:

- År 2000 skrev 19 forskare på Salzburgresolutionen med krav på radikalt sänkta gränsvärden;
- 2002 kom det tyska Freiburguppropet, som skrevs på av över 1.000 läkare, som ville göra världen uppmärksam på en dramatisk ökning av svåra och kroniska sjukdomar som de kunnat koppla till den ökade exponeringen för mobilstrålning;
- Ryska Strålskyddskommittén rådde år 2003 barn, ungdomar, gravida och vissa riskgrupper att avstå helt från mobiltelefoner;
- Irländska läkargruppen IDEA beräknade år 2005 att var tjugonde engelsman redan var skadad av mobilen;
- Tyska strålskyddsmyndigheten manade år 2005 till försiktighet med sladdlösa telefoner (DECT);
- Österrikes nationella läkarförbund varnade år 2005 för långtidseffekter av mobiler och sladdlösa telefoner;
- Tyska Bamberguppropet, som stöds av mer än 1.000 läkare, varnade år 2006 för de förskräckande följder av mikrovågsstrålning som de funnit;
- Trettio två av världens ledande forskare inom området elektromagnetiska fält och hälsa undertecknade år 2006 Beneventoresolutionen, som manade till stor försiktighet;
- BioInitiativesrapporten är en sammanställning och utvärdering av 1.500 vetenskapliga rapporter som visar skadeverkningar av elektromagnetiska fält, gjord av 17 ledande och oberoende forskare och folkhälsoexperter. Den kom år 2007 och denna grupp experter säger att gränsvärdena måste sänkas tusentals gånger;
- År 2008 skrev en grupp ryska experter från RCNIRP (Ryska strålskyddsmyndigheten) att kommande generationers hälsa är i fara;
- I september 2008 krävde tyska forskare i Berliner Appel en kraftig sänkning av gränsvärdet;
- 2009 krävde den brittiska lärarorganisationen ett stopp för WiFi i skolor;
- 2009 krävde 50 holländska läkare sänkta strålningsnivåer;
- 2009 antog EU-parlamentet med överväldigande majoritet en resolution som bland annat kräver att gränsvärdena ses över;
- 2009 varnade amerikanska National Institute for Science, Law and Public Policy för hälsofarorna med den trådlösa tekniken;
- År 2009 krävde Österrikes läkarförbund mobilförbud för barn under 6 år;
- År 2009 uppmanade en lång rad forskare i den brasilianska Porto Allegreresolutionen till att försiktighetsprincipen ska tillämpas på allvar när det gäller strålningen från trådlös kommunikationsteknik... osv, osv.

Forskningsrapporter som visar skador på djur, växter och människor blir hela tiden fler och mer alarmerande.

Människor mår allt sämre, och väldigt många har drabbats av de symtom som ryska forskare redan på 50- och 60-talen kallade Mikrovågssyndromet: Utmattning, yrsel, koncentrationssvårigheter, koordinationsproblem, dåligt minne, värk, m m.

Många kommunpolitiker lutar sig tryggt mot myndigheternas rekommendationer när det gäller trådlös kommunikationsteknik. Dessa politiker kanske inte är medvetna om att närhelst enskilda personer tar kontakt med myndigheter eller rikspolitiker om hälsoeffekter av trådlös teknik, blir de hänvisade till kommunpolitikerna, som har ansvar för kommuninvånarnas hälsa och välbefinnande. Kommunpolitikerna har ansvar för alla som vistas i kommunen.

Man har ansvar för att barnen inte utsätts för hälsorisker i skolor och daghem. Man har ansvar för att funktionshindrade får en dräglig tillvaro med full delaktighet i samhället.

Elöverkänslighet är ett funktionshinder i lagens mening. År 2007 skrev Socialstyrelsens enhet för handikappfrågor: ”Socialstyrelsens hållning är att avsaknaden av bevisning om samband mellan exponering för elektromagnetiska fält och besvär inte får leda till att enskilda undanhålls det stöd vederbörande är i behov av...” (Socialstyrelsen 2007-09-21, Dnr 72-8346/2007)

Om man studerar lagböckerna ser man att kommunpolitikernas ansvar är stort.

Därför är det hög tid att Sveriges kommunpolitiker går samman och kräver praktisk möjlighet att kunna utöva sin lagstadgade skyldighet att skydda sina uppdragsgivare – kommuninvånarna.

Det är hög tid att Sveriges kommunpolitiker går samman och kräver att den lagstadgade försiktighetsprincipen tillämpas fullt ut när det gäller strålningen från trådlösa kommunikationssystem. Krav måste också ställas på att Socialstyrelsen ska tillämpa försiktighetsprincipen i sin tillsynsvägledning, så som lagen föreskriver.

Det är hög tid att kommunpolitikerna tar sitt ansvar för kommuninvånarnas hälsa och förbjuder trådlösa nätverk och sladdlösa telefoner i offentliga byggnader, som exempelvis bibliotek, kommunhus, sporthallar och skolor. (Det går utmärkt att kommunicera via sladd.)

Det är hög tid att kommunpolitikerna går samman och kräver att det fasta telefonnätet bibehålls, för medborgarnas säkerhet och hälsa.

Det är hög tid att kommunpolitikerna genomdriver att det blir en utbyggnad av fiberoptiknätet i stället för det trådlösa 4G/LTE.

Det är hög tid att kommunpolitikerna går samman och kräver att gränsvärdena ska baseras på biologiska effekter och alltså sänkas radikalt.

Det är hög tid att kommunpolitikerna tar sitt ansvar!

VÅGBRYTAREN
genom

Sonja Fredberg
Informationsansvarig

Vänligen meddela oss ert diarienummer på detta brev.